

Rødt lys for videospill

Av Maryssa Dennis
Kirkens tidsskrifter
(Basert på en sann historie)

Hva kunne Nathan gjøre for å komme seg til grønt?

Nathans slo til knappene på spillkonsollen. Han var så nær ved å slå dette nivået! Han stirret på TV-en mens rakettskipet hans unngikk de grønne eksplosjonene.

“Natan, nå skal vi spise!” ropte mamma.

Pang! Nathans skip ble truffet. Nathan stønnet. Nå måtte han starte på nytt. Men han visste at han kunne klare dette nivået hvis han bare prøvde én gang til.

Pappa kom inn i rommet. “Hørte du ikke at mamma ropte? Vi skal spise.”

Nathan sukket og satte spillet på pause. Han og pappa satte seg ned sammen med resten av familien. Nathan spiste maten sin så fort han kunne. Han ville tilbake til spillet sitt.

“Takk for maten! Det var godt.” Han spratt opp fra bordet.

“Ro deg ned, kompis,” sa pappa og fortsatte. “Mamma og jeg vil snakke med deg.”

Au da. Var Nathan i trøbbel?

Da alle de andre var ferdige, ble mamma og pappa sittende ved bordet sammen med Nathan.

“Vi har lagt merke til at du har brukt mye tid på å spille videospill,” sa pappa.

Nathan vred seg. “Det er veldig gøy,” sa han.

“Det er sant,” sa Mamma. “Men andre ting er også morsomme. Vi savnet deg i går da vi spilte spill sammen som familie. Vi har det alltid morsommere når du er sammen med oss!” sa hun.

Nathan hadde jobbet seg opp på et fantastisk bonusnivå i går kveld. Da han var kommet så langt, var familien ferdig med å spille spill. Han var litt lei seg for at han gikk glipp av det.

Nathan rynket pannen og sa. “Betyr dette at jeg ikke får lov til å spille videospill lenger?”

“Det er ikke det vi sier,” sa pappa. “Vi vil bare at du skal være mer oppmerksom på hvor mye tid du bruker på dem. Og sørge for at de ikke holder deg borte fra andre viktige ting, som plikter og lekser og skriftstudium,” sa han.

Nathan så ned og sa. “Jeg henger visst etter med enkelte ting.”

“Vi er sikre på at du kan finne ut hvordan du kan finne en bedre balanse,” sa pappa.

“Kan dere hjelpe meg?” spurte Nathan.

Mamma smilte. “Selvfølgelig,” svarte hun.

Sammen bestemte Nathan, mamma og pappa hvor mye tid Nathan skulle bruke på videospill hver dag. Så laget de en plan. De satte en plakate med et lyssignal ved siden av TV-en. Hvis Nathan kunne slutte å spille når mamma og pappa ropte på ham, ville lyset bli gult. Hvis de måtte spørre ham mer enn én gang, ville det bli rødt. Og hvis han stoppet på egenhånd før de spurte, ville det bli grønt.

Hver kveld før leggetid skulle de snakke om hvordan Nathan hadde gjort det den dagen. Hvis lyset var på rødt, ville han få mindre tid til å spille neste dag. Men hvis det holdt seg grønt, skulle mamma og pappa ta ham med til rommuseet!

Nathan visste at det ville bli vanskelig å endre vanene sine. Men han var klar for utfordringen.

De første dagene holdt lyset seg på gult. Så rotet Nathan det til, og det måtte bli rødt. Han ønsket å prøve ekstra hardt neste gang. Dagen etter satte han på en alarm så han kunne vite hvor lenge han hadde spilt. Til slutt klarte han å få det grønt!

Etter noen dager med grønt tok mamma og pappa ham med til rommuseet. Nathan stirret opp på en gigantisk raket. Det så ut som den i spillet hans, men enda kulere. Han smilte. Det var gøy å være her sammen med mamma og pappa. Han ønsket å se hvor lenge han kunne holde seg på grønt! ●

Denne historien fant sted i USA.

ILLUSTRASJONER: CAROLINA FARIAS

Du kan lage din egen plan slik Nathan gjorde!

Snakk med foreldrene dine for å få hjelp.

